

Unikati od gvožđa

U radionici u kojoj se prave najlepší predmeti od kovanog gvožđa, nastavljaju tradiciju svojih predaka, dugu čak 110 godina

GENETIKA

„Ljubav prema ovom poslu nam je u genetskom kodu. Mi se izražavamo kroz gvožđe“

Prorostor protkan tajnama zanata koje se prenose sa generacije na generaciju i proces rada koji se nije promenio punih 300 godina... S puno volje, energije i ljubavi, braća Kolaček dizajniraju i spremaju domove i dvorišta mnogih Beograđana.

- Naš pradeda je davne 1860. godine došao iz Češke. Život u Srbiji mu se dopao, promenio je veru, a 1897. osnovao firmu „Kolaček - kovano gvožđe“. Uposlio je svoje sinove, kasnije i unuke, da bi danas mi, njegovi prauunci, nastavili tradiciju - priča Dino Kolaček, i dodaje:

- Nama je ljubav prema ovom poslu u genetskom kodu. Mi se izražavamo kroz gvožđe. Kada neko iz naše familije napravi neki predmet, tačno znamo ko ga je radio. Pre nekoliko dana smo iz mora izvadili čiviluk koji je u vodi stajao 35 godina. Iako je bio prilično oštećen i prekriven školjkama i koralima, odmah smo znali da ga je napravio naš rodak Viktor. To vam je kao rukopis. Svako ima drugačiji udarac čekićem, a činjenica da je taj čiviluk i dalje u životu najbolje govori o kvalitetu naših proizvoda.

Suštinski, u tehnologiji rada poslednjih 300 godina nije se ništa promenilo. Doduše, u radionici se sada čuje neka druga muzika i piše drugačije pivo...

- Za sve to vreme promenila se samo vrsta piva koju pijemo, ali je zato način otvaranja flaša ostao

isti. I dalje, isključivo koristimo otvarač od kovanog gvožđa (smeh). Težimo da se ništa ne promeni: kovačka vatra, nakovanj i alat. Za sve to trebaju samo ruke, jer mi ne radimo mašinama, zato naše mušterije imaju unikatne stvari - objašnjava Rastko.

Ako niste poznavalac, prilikom kupovine predmeta od kovanog gvožđa, možete da se oslonite samo na razliku u ceni između kineske serijske proizvodnje i pravog kovanog gvožđa, koje je skuplje, ali neuporedivo dugotrajnije.

- Naš fenjer u dvorištu, uz možda dva osveženja za 40 godina, stoji potpuno nepromenjen iako je izložen svim vremenskim uslovima.

Iako su ulaganja u posao velika, od ovog zanata može da se živi.

Iz zdravstvenog ugla, posao je,

Konfekcija nas ne zanima

Mušterije traže različite stvari. Od opreme za kupatilo, što je bio najčudniji zahtev (police, držači za peškire...) do kompletnog enterijera (kreveti, lusteri, lampe, oprema za kamin, svećnjaci, ogledala, gelenderi)... Sve je unikatno, konfekcija nas ne zanima - priča Dino Kolaček.

kažu, rudarski, pa ga treba prilagoditi individualnim fizičkim mogućnostima.

- Najviše stradaju zglobovi, uši i pluća, zato pijemo dosta sokova i mleka. Posao je težak, ali lep - kaže Rastko Kolaček na kraju razgovora.

Milica Kuzmić

Fotografije: M. Bunić